

Írta:

2013. augusztus 22. csütörtök, 06:17

Közöttünk élnek olyan emberek, akik – bár komoly szerepet töltenek be – hajlamosak a vidámságra. Ilyen egyéniség a dévai Szent Ferenc Alapítvány vezetője, Böjte Csaba (képünkön jobbra látható Pécssett, a Dóm téren) testvér is. Ráadásul, egy mikrofon, kamera sem tudja zavarba ejteni. Mindig egyszerűen, de szépen beszél, nem papírt szorongatva szól az egybegyűltekhöz. Talán éppen ezért érdemes rá figyelni, mit mond!

– Megfigyelésem szerint, ha valaki kér, jobban teszi, ha azt nem komoran végzi – foglalta össze röviden szemléletét **Böjte Csaba** atya. – Hiszen egy besavanyodott koma kevésbé tud eljutni az adományozók szívéhez. Nyilván ezért is szokott a kedélyem jó lenni.

– Ezek szerint más okokat is tud mondani erre?

– Egyszerűen jó volt az eddigi életem. Nekem sok-sok öröm jutott gyermekként is, aztán későbből sem a kellemetlen emlékeket őriztem meg az agyamban. Annak ellenére, hogy azért értek olyan élmények is, amik nem a legszebbek közé tartoztak.

– Hiszen egy elnyomórendszerben, külhonban, azért nem lehetett fenéig tejfel a hétköznapi lét.

– Tény, egy kommunista diktátort szoktak emlegetni Romániában is. Az apámat bebörtönözték, lehetne ezeket az afférokot sorolni, ám nem lenne értelme. Úgy emlékszem, Erdélyben, az elmúlt évszázad hetvenes éveiben sokat nevettünk, viccelődtünk egymással, mi magyarok. Depresszióban nem érdemes tengődni, az nem vezet jóra, a tapasztalataim szerint.

Írta:

2013. augusztus 22. csütörtök, 06:17

Fejből beszél, miközben a szívekhez szól Böjte Csaba

– **De 2300 gyermek sorsa mégsem tréfa kérdése!**

– Ez igaz, viszont az ifjakra is jellemző a könnyedség, már-már a szertelenség. Még akkor is, ha sokuk sorsát valóban lehetne tragikusnak minősíteni. De a célunk, többek között az ők felvidítése. Természetesen, a legfontosabb a táplálásuk, de szellemi munícióval szintén szeretnénk őket ellátni.

– **Mivel most, a tervezettnél is több búzát, illetve lisztet vihet haza, tényleg nincsen indoka a szomorúságra.**

– Ennek okán valóban nem lehet módom a panaszra. Egy éven keresztül, rengeteg kenyér, kalács, palacsinta sült az őrleményből. Ami már önmagában képes bearanyozni az apróságok mindennapjait. Ehhez azonban még azt is hozzátesszük majd, honnan is érkezett számukra az adomány. Nem árt, ha tudatosul bennük, az anyaország sem feledkezett meg róluk. Ez az akció talán maga az égi csoda. Hiszen eljutott egy olyan szintre, amire senki sem számíthatott, amikor elindult. Ezek szerint a mi Istenünk figyel ránk, vagyis megerősíthet minket a hitünkben.